

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2022/1172**z dnia 4 maja 2022 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli we wspólnej polityce rolnej oraz stosowania i obliczania wysokości kar administracyjnych w związku z warunkowością**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 74, art. 85 ust. 7 i art. 105,

a także mając na uwadze, co następuje::

- (1) w rozporządzeniu (UE) 2021/2116 ustanowiono podstawowe zasady dotyczące między innymi zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli („system zintegrowany”) oraz stosowania i obliczania wysokości kar administracyjnych w związku z warunkowością. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie nowych ram prawnych, należy przyjąć niektóre przepisy uzupełniające przepisy ustanowione we wspomnianym rozporządzeniu w przedmiotowych dziedzinach.
- (2) Przepisy dotyczące systemu zintegrowanego oraz stosowania i obliczania wysokości kar administracyjnych w związku z warunkowością powinny zapewniać skuteczny system kontroli przepisów, które mają być stosowane przez państwa członkowskie i beneficjentów w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR), a zatem powinny zostać określone w jednym akcie delegowanym. Nowe przepisy powinny zastąpić odpowiednie przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 ⁽²⁾.
- (3) W szczególności należy ustanowić przepisy uzupełniające niektóre inne niż istotne elementy rozporządzenia (UE) 2021/2116 w odniesieniu do funkcjonowania systemu zintegrowanego, o którym mowa w art. 65 tego rozporządzenia, przepisy dotyczące oceny jakości, o których mowa w art. 68 ust. 3, art. 69 ust. 6 i art. 70 ust. 2 tego rozporządzenia, przepisy dotyczące systemu identyfikacji działek rolnych, o których mowa w art. 68 tego rozporządzenia, oraz szczegółowe przepisy dotyczące stosowania i obliczania kar administracyjnych w związku z warunkowością, o których mowa w art. 85 tego rozporządzenia.
- (4) System identyfikacji działek rolnych ma dostarczać cennych, kompleksowych i wiarygodnych informacji istotnych dla sprawozdawczości na temat realizacji celów polityki, przyczyniając się do skutecznego wdrażania interwencji obszarowych, a także wspierając beneficjentów w składaniu prawidłowych wniosków o przyznanie pomocy. Aby zapewnić osiągnięcie tych celów, konieczne są przepisy precyzujące wymogi techniczne, których państwa członkowskie muszą przestrzegać, oraz sposób organizowania i aktualizowania dostępnych informacji.
- (5) Aby umożliwić państwom członkowskim aktywne identyfikowanie ewentualnych niedociągnięć w systemie zintegrowanym oraz podejmowanie w razie potrzeby odpowiednich działań naprawczych, należy ustanowić przepisy dotyczące corocznej oceny jakości systemu identyfikacji działek rolnych, systemu wniosków geoprzestrzennych o przyznanie pomocy oraz systemu monitorowania obszarów. Doświadczenie w zakresie oceny jakości systemu identyfikacji działek rolnych zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 640/2014 pokazuje, że opracowanie przez Komisję wytycznych technicznych jest szczególnie pomocne. Takie wytyczne techniczne pomagają państwom członkowskim w stosowaniu dostosowanej metody przeprowadzania ocen. Zważywszy na znaczenie ocen jakości dla prawidłowego funkcjonowania systemu zintegrowanego, który dostarcza wiarygodnych i weryfikowalnych danych w rocznych sprawozdaniach z realizacji celów, Komisja powinna w podobny sposób wspierać państwa członkowskie w przeprowadzaniu ocen jakości przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2021/2116.

⁽¹⁾ Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 187.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 181 z 20.6.2014, s. 48).

- (6) Oceny jakości mają na celu ocenę, czy system zintegrowany spełnia swój cel polegający na dostarczaniu wiarygodnych i kompleksowych informacji istotnych dla rocznych sprawozdań z realizacji celów, zgodnie z wymogami art. 66 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2116, w szczególności na temat prawidłowej liczby hektarów w odniesieniu do produktu oraz właściwego udziału obszarów w odniesieniu do wskaźników rezultatu interwencji obszarowych. Będzie to wymagało połączenia odpowiednich wyników oceny jakości systemu monitorowania obszarów i systemu wniosków geoprzestrzennych o przyznanie pomocy, tak aby uniknąć przeszacowania tego wpływu ze względu na obszary, w których wystąpiły zarówno błędy pomiaru, jak i nieprawidłowe decyzje dotyczące warunków kwalifikowalności. W tym celu weryfikacja zadeklarowanego obszaru w ramach oceny jakości systemu wniosków geoprzestrzennych o przyznanie pomocy powinna opierać się na tej samej próbie działek co w ocenie jakości systemu monitorowania obszarów.
- (7) Ponadto ocena jakości związana z systemem monitorowania obszarów ma na celu zapewnienie porównywalności wyników we wszystkich państwach członkowskich, niezależnie od możliwości odroczenia wdrożenia w pełni operacyjnego systemu monitorowania obszarów. Ta ocena jakości powinna zatem obejmować wszystkie interwencje obszarowe i odpowiednie warunki kwalifikowalności, niezależnie od decyzji państwa członkowskiego o wprowadzeniu w pełni operacyjnego systemu monitorowania obszarów dopiero od dnia 1 stycznia 2024 r., o czym mowa w art. 70 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116. Ocena jakości systemu monitorowania obszarów powinna dostarczać informacji diagnostycznych zarówno na poziomie interwencji, jak i na poziomie warunków kwalifikowalności, na podstawie których państwa członkowskie powinny w razie potrzeby podjąć odpowiednie działania naprawcze.
- (8) W celu zapewnienia jasności oraz w celu ustanowienia zharmonizowanej podstawy obliczania wysokości i stosowania kar administracyjnych w związku z warunkowością konieczne jest ustanowienie wspólnych definicji i ogólnych zasad dotyczących nieprzestrzegania przepisów.
- (9) Rozporządzenie (UE) 2021/2116 stanowi, że kary administracyjne związane z warunkowością należy ustanowić z uwzględnieniem zasady proporcjonalności. W związku z tym zmniejszenia i wyłączenia należy klasyfikować według wagi niezgodności i powinny one obejmować całkowite wyłączenie beneficjenta ze wszystkich płatności i wsparcia, o których mowa w art. 83 ust. 1 lit. a), b) i c) tego rozporządzenia, w przypadku umyślnej niezgodności. Aby zagwarantować beneficjentom pewność prawa, należy ustanowić termin stosowania kar administracyjnych.
- (10) Art. 85 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116 stanowi, że wysokość kary administracyjnej w związku z warunkowością oblicza się na podstawie płatności, które zostały lub mają zostać przyznane danemu beneficjentowi w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy i wniosków o płatność, które złożył lub złoży w roku kalendarzowym wystąpienia niezgodności. Dlatego aby zapewnić powiązanie między zachowaniem rolnika a karą i zagwarantować równe traktowanie rolników, należy przewidzieć, że w przypadku gdy ta sama niezgodność występuje w sposób ciągły przez kilka lat kalendarzowych, stosuje się karę administracyjną i oblicza jej wysokość za każdy rok kalendarzowy, w którym można stwierdzić, że dana niezgodność wystąpiła.
- (11) Aby zagwarantować skuteczne stosowanie i przypisywanie kar administracyjnych, należy przewidzieć, że w przypadku gdy w roku kalendarzowym stwierdzenia niezgodności, kara przekracza całkowitą kwotę płatności, które zostały lub mają zostać przyznane beneficjentowi, lub gdy beneficjent nie złoży wniosku o przyznanie pomocy, karę tę należy zastosować lub przypisać w drodze żądania zwrotu.
- (12) Zgodnie z art. 85 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116, niezależnie od tego, czy niezgodność wykryto za pośrednictwem systemu monitorowania obszarów czy innych środków, nie nakłada się kar administracyjnych, jeżeli nieumyślna niezgodność nie wywiera konsekwencji lub wywiera jedynie nieistotne konsekwencje na osiągnięcie celu danej normy lub danego wymogu. Ze względu na nieznaczny charakter niezgodności, które nie wywierają żadnych konsekwencji lub wywierają jedynie nieistotne konsekwencje na osiągnięcie celu danej normy lub wymogu, a także w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego, takich niezgodności nie należy uwzględniać do celów stwierdzenia powtarzalności lub utrzymywania się niezgodności.
- (13) Zgodnie z art. 85 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/2116, jeżeli państwo członkowskie korzysta z systemu monitorowania obszarów w celu wykrywania przypadków niezgodności, może ono podjąć decyzję o zastosowaniu niższej wartości procentowej zmniejszenia. Należy ustalić minimalną wartość procentową zmniejszenia.
- (14) Należy ustanowić przepisy dotyczące obliczania wysokości kar administracyjnych w przypadku kilku niezgodności w tym samym roku kalendarzowym, w którym wystąpiła niezgodność.

- (15) Aby zapewnić sprawne przejście od przepisów przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽³⁾, uznaje się za właściwe ustanowienie przepisów przejściowych dotyczących stosowania art. 104 ust. 1 akapit drugi lit. a) pkt (iv) rozporządzenia (UE) 2021/2116 w celu uniknięcia nadmiernych kosztów i obciążeń administracyjnych związanych z kontrolami warunkowości i kontrolami wzajemnej zgodności stosowanymi wobec beneficjentów otrzymujących płatności obszarowe zarówno w ramach planu strategicznego WPR na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 ⁽⁴⁾, jak i programu rozwoju obszarów wiejskich wdrażanego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽⁵⁾ do dnia 31 grudnia 2025 r. W tym celu należy uznać, że kontrole obszarowe dotyczące warunkowości obejmują również kontrole przestrzegania zasady wzajemnej zgodności, o których mowa w art. 96 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Jest to uzasadnione faktem, że w przypadku płatności obszarowych zasady warunkowości są zasadniczo surowsze niż zasady wzajemnej zgodności zarówno w odniesieniu do obowiązków, jak i kar. Można zatem założyć, że zasady wzajemnej zgodności są przestrzegane, jeżeli beneficjent wywiązuje się z obowiązków określonych w przepisach dotyczących warunkowości. Jeżeli jednak kontrole warunkowości wykażą niezgodności, państwo członkowskie nie może dłużej zakładać, że zasada wzajemnej zgodności jest przestrzegana, i w związku z tym powinno przeprowadzić kontrole, o których mowa w art. 96 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, i w tym kontekście stosować przepisy dotyczące obliczania wysokości i stosowania kar administracyjnych zgodnie z przepisami określonymi w tym rozporządzeniu.
- (16) W celu zapewnienia jasności i pewności prawa należy uchylić rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014. Rozporządzenie to powinno jednak nadal mieć zastosowanie do wniosków o przyznanie o płatności bezpośrednio złożonych przed 1 stycznia 2023 r., do wniosków o płatność złożonych w związku ze środkami wsparcia wdrażanymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz do systemu kontroli i kar administracyjnych w odniesieniu do przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności.
- (17) Uwzględniając art. 104 ust. 1 akapit drugi i art. 106 rozporządzenia (UE) 2021/2116, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do interwencji rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2023 r. i wdrażanych na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/2115.
- (18) Ponadto w świetle pkt 31 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa Komisja uważa, że istnieje istotny związek między uprawnieniami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/2116 w odniesieniu do przepisów dotyczących systemu zintegrowanego oraz stosowania i obliczania wysokości kar administracyjnych w odniesieniu do warunkowości, a także istnieje między nimi wzajemne powiązanie. Należy zatem ustanowić te przepisy w tym samym akcie delegowanym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 1

Zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy uzupełniające niektóre inne niż istotne elementy rozporządzenia (UE) 2021/2116 w odniesieniu do:

- a) oceny jakości systemu identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 68 ust. 3, systemu wniosków geoprzestrzennych, o którym mowa w art. 69 ust. 6, oraz systemu monitorowania obszarów, o którym mowa w art. 70 ust. 2 tego rozporządzenia;

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

- b) systemu identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 68 tego rozporządzenia;
- c) stosowania i obliczania wysokości kar administracyjnych w związku z warunkowością, o których mowa w art. 85 tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

SYSTEM ZINTEGROWANY

Artykuł 2

System identyfikacji działek rolnych

1. System identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia (UE) 2021/2116, funkcjonuje na poziomie działek referencyjnych i zawiera informacje umożliwiające wymianę danych z geoprzestrzennym wnioskiem o przyznanie pomocy, o którym mowa w art. 69 tego rozporządzenia, oraz z systemem monitorowania obszarów, o którym mowa w art. 70 tego rozporządzenia.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia „działka referencyjna” oznacza wyznaczony obszar geograficzny z niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym, zarejestrowany w systemie identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia (UE) 2021/2116. Działka referencyjna zawiera jednostkę gruntu reprezentującą powierzchnię użytków rolnych, o których mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2115. W stosownych przypadkach działka referencyjna zawiera również grunty nierolnicze uznane przez państwa członkowskie za kwalifikujące się do otrzymania wsparcia w ramach interwencji obszarowych, o których mowa w art. 65 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116.
3. Działki referencyjne służą jako podstawa do wspierania beneficjentów w składaniu wniosków geoprzestrzennych w ramach interwencji obszarowych, o których mowa w art. 65 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116.
4. Państwa członkowskie wyznaczają działki referencyjne w sposób zapewniający, aby każda działka była stabilna w czasie, mierzalna, umożliwiała niepowtarzalną i jednoznaczną lokalizację każdej działki rolnej i jednostki gruntów nierolniczych uznanych przez państwa członkowskie za kwalifikujące się do otrzymania wsparcia w ramach interwencji obszarowych, o których mowa w art. 65 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116, zadeklarowanych corocznie.
5. Państwa członkowskie zapewniają aktualizację informacji dotyczących wszystkich działek referencyjnych w systemie identyfikacji co najmniej raz na trzy lata. Ponadto państwa członkowskie co roku uwzględniają wszystkie dostępne informacje z wniosku geoprzestrzennego, systemu monitorowania obszarów lub innego wiarygodnego źródła.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby system identyfikacji działek rolnych zawierał informacje niezbędne do pozyskiwania danych istotnych dla prawidłowej sprawozdawczości na temat wskaźników, o których mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2116.
7. W systemie identyfikacji, w odniesieniu do każdej działki referencyjnej państwa członkowskie co najmniej:
 - a) określają maksymalny kwalifikujący się obszar do celów interwencji obszarowych w ramach systemu zintegrowanego. W celu określenia maksymalnego kwalifikującego się obszaru państwa członkowskie odliczają, w miarę możliwości, niekwalifikujące się elementy z działki poprzez ich wyodrębnienie. Państwa członkowskie określają z wyprzedzeniem kryteria i procedury stosowane do oceny, kwantyfikacji i, w stosownych przypadkach, wyodrębnienia kwalifikujących się i niekwalifikowalnych części działki. Przy określaniu maksymalnego kwalifikującego się obszaru państwa członkowskie mogą ustalić rozsądny margines dla prawidłowej kwantyfikacji w celu uwzględnienia obwodu i stanu działki;
 - b) identyfikują użytki rolne, o których mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2115. W stosownych przypadkach państwa członkowskie zapewniają – poprzez wytyczenie – rozróżnienie powierzchni użytków rolnych na gruntach ornych, uprawach trwałych i trwałych użytkach zielonych, w tym w przypadku, gdy tworzą one systemy rolno-leśne na tym obszarze, jak określono zgodnie z art. 4 ust. 3 tego rozporządzenia;
 - c) w odniesieniu do trwałych użytków zielonych o rozproszonych niekwalifikujących się elementach oraz w przypadku gdy państwa członkowskie podejmują decyzję o zastosowaniu stałych współczynników zmniejszenia do określenia obszaru uznanego za kwalifikowalny, jak przewidziano w art. 4 ust. 4 lit. b) akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2021/2115, rejestrują wszystkie istotne informacje;

- d) uwzględniają elementy lub zobowiązania, które są istotne dla kwalifikowalności interwencji obszarowych i wymogów w zakresie warunkowości i są stabilne w czasie. Informacje te zapisuje się jako atrybuty lub warstwy w systemie identyfikacji działek rolnych i wskazuje się co najmniej następujące elementy:
- (i) lokalizacja torfowisk lub terenów podmokłych, w stosownych przypadkach, zgodnie z normą GAEC 2 wymienioną w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2021/2115;
 - (ii) rodzaj i położenie na działce elementów krajobrazu istotnych dla warunkowości lub interwencji, o których mowa w art. 65 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116;
- e) w stosownych przypadkach lokalizują i określają wielkość elementów krajobrazu zgodnie z normą GAEC 8 wymienioną w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2021/2115, mającą znaczenie dla minimalnego udziału powierzchni użytków rolnych przeznaczonych na obszary lub elementy nieprodukcyjne;
- f) określają, czy działki znajdują się na obszarach z ograniczeniami naturalnymi lub innymi szczególnymi ograniczeniami, o których mowa w art. 71 rozporządzenia (UE) 2021/2115, lub czy mają zastosowanie specyficzne dla obszaru niedo-
godności wynikające z niektórych obowiązkowych wymogów, o których mowa w art. 72 tego rozporządzenia;
- g) określają, czy działki znajdują się na obszarach Natura 2000, na obszarach objętych dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾, czy znajdują się na gruntach rolnych zatwierdzonych do produkcji bawełny zgodnie z art. 37 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2115, na obszarach stanowiących część utrwalonych praktyk lokalnych, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. c) akapit drugi pkt (i) tego rozporządzenia, na obszarach pokrytych trwałymi użytkami zielonymi wyznaczonymi jako wrażliwe pod względem środowiskowym zgodnie z normą GAEC 9 wymienioną w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2021/2115, czy też na obszarach objętych dyrektywą Rady 92/43/EWG ⁽⁷⁾ lub dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE ⁽⁸⁾.
8. W przypadku interwencji związanych z leśnictwem wspieranych na podstawie art. 70 i 72 rozporządzenia (UE) 2021/2115 państwa członkowskie mogą ustanowić odpowiednie systemy alternatywne w celu jednoznacznej identyfikacji gruntów objętych wsparciem, w przypadku gdy grunty te są pokryte lasem.

9. System informacji geograficznej funkcjonuje na podstawie krajowego systemu odniesienia za pomocą współrzędnych zdefiniowanego w dyrektywie 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁹⁾, który pozwala na wykonanie znormalizowanych pomiarów oraz jednoznaczną identyfikację działek rolnych w zainteresowanych państwach członkowskich. W przypadku gdy stosowane są różne systemy odniesienia za pomocą współrzędnych, systemy te wzajemnie się wykluczają, a każdy z nich zapewnia spójność między informacjami odnoszącymi się do tego samego miejsca.

Artykuł 3

Ocena jakości systemu identyfikacji działek rolnych

1. Państwa członkowskie co roku przeprowadzają ocenę jakości, o której mowa w art. 68 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116, na potrzeby podstawowego wsparcia dochodu do celów zrównoważoności. Ocena jakości obejmuje następujące elementy:
- a) poprawne ujęcie ilościowe maksymalnego kwalifikowalnego obszaru;
 - b) proporcje i rozmieszczenie działek referencyjnych, gdzie maksymalny kwalifikowalny obszar uwzględnia obszary niekwalifikowalne, a nie uwzględnia powierzchni użytków rolnych;
 - c) występowanie działek referencyjnych ze znacznymi defektami;
 - d) prawidłową klasyfikację powierzchni użytków rolnych jako gruntów ornych, trwałych użytków zielonych lub upraw trwałych na każdej działce referencyjnej;
 - e) stosunek deklaracji obszarowych do działki referencyjnej;

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

⁽⁹⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

- f) kategoryzację działek referencyjnych, gdzie maksymalny kwalifikowalny obszar uwzględnia obszary niekwalifikowalne, a nie uwzględnia powierzchni użytków rolnych lub ujawnia znaczne defekty;
- g) odsetek działek referencyjnych, które były przedmiotem zmian nagromadzonych w cyklu regularnej aktualizacji.

Państwa członkowskie zapewniają również, aby wszystkie wnioski o aktualizację systemu identyfikacji działek rolnych były realizowane w sposób umożliwiający ustalenie, czy wynikają one z systemu monitorowania obszarów, działania beneficjenta czy z jakiegokolwiek innego źródła.

2. Państwa członkowskie przeprowadzają ocenę, o której mowa w ust. 1, na podstawie próby działek referencyjnych. Wykorzystują dane umożliwiające ocenę faktycznej sytuacji w terenie.
3. W przypadku gdy wyniki oceny jakości ujawnią niedociągnięcia, państwo członkowskie proponuje odpowiednie działania naprawcze.

Artykuł 4

Ocena jakości systemu wniosków geoprzestrzennych

1. W ramach rocznej oceny jakości, o której mowa w art. 69 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2021/2116, ocenia się wiarygodność informacji zawartych we wniosku geoprzestrzennym oraz poprawność informacji wykorzystywanych do sprawozdawczości na temat wskaźników, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2021/2115. W ramach oceny jakości ocenia się w szczególności kompletność i poprawność informacji wstępnie wypełnionych we wniosku geoprzestrzennym, kompletność i poprawność ostrzeżeń ze wskazówkami przekazywanych beneficjentom w trakcie procesu składania wniosku oraz identyfikowalność wszystkich zmian zarejestrowanych we wnioskach geoprzestrzennych po ich złożeniu.
2. Ocena jakości obejmuje następujące elementy:
 - a) sprawdzenie, czy informacje wykorzystane przez państwo członkowskie do wstępnego wypełnienia wniosku geoprzestrzennego były kompletne, prawidłowe i aktualne;
 - b) sprawdzenie przez państwo członkowskie, czy obszar zadeklarowany przez beneficjenta do celów interwencji obszarowej został prawidłowo ustalony w odniesieniu do mających zastosowanie warunków kwalifikowalności;
 - c) sprawdzenie, czy w miarę możliwości wszystkie warunki kwalifikowalności interwencji oraz, w stosownych przypadkach, wymogi dotyczące warunkowości uwzględniono przy wydawaniu przez państwo członkowskie skierowanych do beneficjentów ostrzeżeń ze wskazówkami w trakcie procesu składania wniosków;
 - d) sprawdzenie, czy państwo członkowskie zarejestrowało wszystkie zmiany we wniosku geoprzestrzennym po jego złożeniu w sposób umożliwiający ustalenie, czy wynikają one z ostrzeżenia z systemu monitorowania obszarów, działania beneficjenta lub z jakiegokolwiek innego źródła.
3. Ocenę jakości, o której mowa w ust. 2 lit. a), c) i d), przeprowadza się za pomocą testów informatycznych i ponownego przeprowadzenia procesu składania wniosków na reprezentatywnej próbie wniosków o przyznanie pomocy.
4. Do celów weryfikacji, o której mowa w ust. 2 lit. b), ocenę jakości przeprowadza się w drodze wizyt na miejscu lub analizy obrazów z tego samego roku kalendarzowego i o co najmniej takiej samej jakości jak wymagana do oceny jakości, o której mowa w art. 68 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116. Weryfikację tę przeprowadza się poprzez pomiar zadeklarowanego obszaru w odniesieniu do interwencji na próbie wybranej do oceny jakości systemu monitorowania obszarów, o którym mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie interwencje obszarowe zarządzane przez system zintegrowany były uwzględniane w próbach, o których mowa w ust. 3 i 4, i weryfikowane w procesie oceny jakości.
6. W przypadku gdy wyniki oceny jakości ujawnią niedociągnięcia, państwo członkowskie proponuje odpowiednie działania naprawcze.

Artykuł 5

Ocena jakości systemu monitorowania obszarów

1. W ramach rocznej oceny jakości, o której mowa w art. 70 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/2116, ocenia się wiarygodność wdrożenia systemu monitorowania obszarów, dostarcza informacji diagnostycznych na temat źródeł nieprawidłowych decyzji na poziomie interwencji i warunków kwalifikowalności, a w szczególności ocenia prawidłowość informacji przewidzianych do celów sprawozdawczości na temat wskaźników, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) 2021/2115.
2. Ocenę jakości przeprowadza się w drodze wizyt na miejscu lub analizy obrazów z tego samego roku kalendarzowego i, w stosownych przypadkach, o jakości co najmniej takiej samej jak wymagana do oceny jakości, o której mowa w art. 68 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2116. Wizyty na miejscu można przeprowadzać w dowolnym momencie w ciągu roku i w miarę możliwości obejmują one, podczas tej samej wizyty, wszystkie warunki kwalifikowalności istotne dla danego beneficjenta. Obrazy wykorzystywane przez państwa członkowskie do oceny jakości muszą być w stanie dostarczyć rozstrzygających i wiarygodnych wyników w odniesieniu do rzeczywistej sytuacji na miejscu. W przypadku gdy państwa członkowskie wykorzystują geotagowane zdjęcia do obserwacji, śledzenia i oceny działalności rolniczej jako dane o wartości co najmniej równoważnej z danymi satelitarnymi satelitów Sentinel systemu Copernicus, państwa członkowskie mogą przeprowadzać ocenę jakości decyzji na podstawie zdjęć geotagowanych za pomocą niezautomatyzowanej analizy tych zdjęć, pod warunkiem że dają one jednoznaczne i wiarygodne wyniki.
3. Na poziomie interwencji ocena jakości obejmuje:
 - a) kwantyfikację błędów wynikających z nieprawidłowych decyzji w sprawie warunków kwalifikowalności działek objętych interwencją obszarową, niezależnie od tego, czy odpowiednia decyzja wynikała z systemu monitorowania obszarów, czy też nie. Wynik wyraża się w hektarach;
 - b) kwantyfikację liczby działek, w przypadku których w systemie monitorowania obszaru stwierdzono niezgodność z warunkami kwalifikowalności, oraz liczby działek niespełniających warunków kwalifikowalności po ostatecznym terminie wprowadzania zmian do wniosków o przyznanie pomocy.
4. Sprawozdania, które należy przedłożyć do 15 lutego 2025 r. i do 15 lutego 2027 r., zawierają również weryfikację, czy wszystkie warunki kwalifikowalności interwencji obszarowych, które uznaje się za możliwe do monitorowania, podlegały systemowi monitorowania obszarów odpowiednio w latach 2024 i 2026. Po dokonaniu oceny wyników tych sprawozdań konieczne mogą być działania naprawcze.
5. Ocenę jakości przeprowadza się poprzez sprawdzenie wszystkich warunków kwalifikowalności wszystkich interwencji będących przedmiotem wniosku na reprezentatywnej próbie działek.
6. W celu uproszczenia oraz zważywszy, że próba oceny jakości systemu monitorowania obszarów zapewnia odpowiedni poziom pewności w odniesieniu do spełnienia warunków kwalifikowalności dla każdej interwencji, państwo członkowskie może podjąć decyzję o uwzględnieniu ocen jakości, o których mowa w art. 4 i 5 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do obowiązku ustanowienia systemu kontroli określonego w art. 72 rozporządzenia (UE) 2021/2116.
7. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie interwencje obszarowe zarządzane przez system zintegrowany były uwzględniane w próbie działek i weryfikowane w procesie oceny jakości, niezależnie od możliwości stopniowego ustanowienia systemu monitorowania obszarów, o którym mowa w art. 70 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116.
8. W przypadku gdy wyniki kwantyfikacji, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b), ujawnią niedociągnięcia, państwo członkowskie proponuje odpowiednie działania naprawcze.
9. Działania naprawcze w odniesieniu do niemonitorowanych lub niekontrolowanych w sposób jednoznaczny warunków kwalifikowalności mogą obejmować przeprowadzanie wizyt na miejscu. W przypadkach gdy w następstwie wyników oceny jakości za dany rok kalendarzowy konieczne są działania naprawcze, w sprawozdaniu z oceny jakości za kolejny rok może zaistnieć konieczność włączenia dodatkowych szczegółów dotyczących niedociągnięć, które mają zostać usunięte.

ROZDZIAŁ III

STOSOWANIE I OBLICZANIE WYSOKOŚCI KAR ADMINISTRACYJNYCH W ZWIĄZKU Z WARUNKOWOŚCIĄ

Artykuł 6

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się definicje zawarte w tytule IV rozdział IV rozporządzenia (UE) 2021/2116.

Stosuje się również poniższe definicje:

- a) „niezgodność” oznacza niezgodność z wymogami podstawowymi w zakresie zarządzania na mocy prawodawstwa Unii, o których mowa w art. 12 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/2115, lub z normami dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska ustanowionymi przez państwa członkowskie zgodnie z art. 13 tego rozporządzenia;
- b) „normy” oznaczają każdą z norm określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 13 rozporządzenia (UE) 2021/2115;
- c) „rok stwierdzenia niezgodności” oznacza rok kalendarzowy, w którym przeprowadzono kontrolę administracyjną lub kontrolę na miejscu;
- d) „obszary warunkowości” oznaczają którykolwiek z trzech różnych obszarów, o których mowa w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2115.

Artykuł 7

Ogólne zasady dotyczące niezgodności

1. Do celów stwierdzenia ponownego wystąpienia niezgodności uwzględnia się niezgodności z zasadami wzajemnej zgodności określonymi zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 640/2014.
2. Zakres niezgodności określa się z uwzględnieniem w szczególności tego, czy niezgodność ma daleko idące skutki, czy też ogranicza się do samego gospodarstwa.
3. Waga niezgodności zależy w szczególności od wagi konsekwencji niezgodności, z uwzględnieniem celów danego wymogu lub normy.
4. Trwałość niezgodności zależy w szczególności od długości okresu, w którym występują skutki nieprzestrzegania, lub od możliwości wyeliminowania tych skutków za pomocą rozsądnych środków.
5. Do celów niniejszego rozdziału niezgodności uznaje się za stwierdzone, jeżeli ustalono je w wyniku jakiegokolwiek rodzaju kontroli przeprowadzonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/2116 lub po powiadomieniu właściwego organu kontrolnego albo, w stosownych przypadkach, agencji płatniczej, w jakikolwiek inny sposób.

Artykuł 8

Ogólne zasady dotyczące kar administracyjnych

1. Karę administracyjną przewidzianą w art. 84 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/2116 nakłada się wyłącznie w przypadku stwierdzenia niezgodności w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych, licząc od roku, w którym wystąpiła niezgodność, włącznie z tym rokiem.
2. W przypadku gdy ta sama niezgodność występuje nieprzerwanie przez kilka lat kalendarzowych, za każdy rok kalendarzowy, w którym wystąpiła niezgodność, stosuje się karę administracyjną. Wysokość kar administracyjnych oblicza się na podstawie płatności, które zostały lub mają zostać przyznane danemu beneficjentowi w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność, które zostały lub zostaną złożone w trakcie lat kalendarzowych wystąpienia niezgodności.

3. Jeżeli w roku kalendarzowym stwierdzenia niezgodności beneficjent nie złoży wniosku o przyznanie pomocy lub kara administracyjna przekracza łączną kwotę płatności, które zostały lub mają zostać przyznane beneficjentowi w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy, które beneficjent złożył lub złoży w roku kalendarzowym stwierdzenia niezgodności, karę administracyjną odzyskuje się zgodnie z art. 30 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/128⁽¹⁰⁾.

Artykuł 9

Wartości procentowe zmniejszeń w przypadku nieumyślnej niezgodności

1. W przypadku stwierdzonych niezamierzonych niezgodności agencja płatnicza może podjąć decyzję – na podstawie oceny niezgodności przedstawionej przez właściwy organ kontrolny, z uwzględnieniem kryteriów, o których mowa w art. 85 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2116 – o zmniejszeniu wartości procentowej określonej w art. 85 ust. 2 tego rozporządzenia do maksymalnie 1 %.

2. W przypadku gdy stwierdzona umyślna niezgodność wywiera poważne konsekwencje na osiągnięcie celu danej normy lub wymogu albo stanowi bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt, agencja płatnicza może podjąć decyzję, na podstawie oceny niezgodności przedstawionej przez właściwy organ kontrolny, z uwzględnieniem kryteriów, o których mowa w art. 85 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2116, o zwiększeniu do 10 % wartości procentowej, o której mowa w art. 85 ust. 5 tego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy stwierdzona nieumyślna niezgodność z tym samym wymogiem lub normą utrzymuje się w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych, wartość procentowa zmniejszenia określona w art. 85 ust. 6 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2021/2116 ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy beneficjenta poinformowano o poprzedniej stwierdzonej niezgodności. Jeżeli ta sama niezgodność utrzymuje się bez uzasadnionego powodu ze strony beneficjenta, uznaje się ją za przypadek umyślnej niezgodności.

4. W przypadku gdy stwierdzona niezgodność nie wywiera żadnych konsekwencji lub wywiera jedynie nieistotne konsekwencje na osiągnięcie celu danej normy lub wymogu i gdy nie nakłada się kary administracyjnej zgodnie z art. 85 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2021/2116, niezgodności nie uwzględnia się do celów stwierdzenia powtarzalności lub utrzymywania się niezgodności.

5. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z systemu monitorowania obszarów, o którym mowa w art. 66 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/2116, w celu wykrywania przypadków niezgodności zmniejszenie, które ma zostać nałożone w odniesieniu do stwierdzonych nieumyślnych niezgodności, może być niższe niż zmniejszenie przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu, ale stanowić co najmniej 0,5 % całkowitej kwoty wynikającej z płatności i wsparcia, o których mowa w art. 83 ust. 1 lit. a), b) i c) tego rozporządzenia.

Artykuł 10

Odsetek zmniejszeń w przypadku umyślnej niezgodności

Wartość procentowa zmniejszenia w przypadku stwierdzonej umyślnej niezgodności wynosi co najmniej 15 % całkowitej kwoty wynikającej z płatności i wsparcia, o których mowa w art. 83 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2021/2116. Na podstawie oceny niezgodności przedstawionej przez właściwy organ kontrolny, z uwzględnieniem kryteriów, o których mowa w art. 85 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia, agencja płatnicza może podjąć decyzję o zwiększeniu tego odsetka do 100 %.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/128 z dnia 21 grudnia 2021 r. określające przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2116 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości (Dz.U. L 20 z 31.1.2022, s. 131).

*Artykuł 11***Obliczanie zmniejszeń w przypadku kilku niezgodności w tym samym roku kalendarzowym występowania**

1. W przypadku gdy stwierdzona niezgodność z normą stanowi również niezgodność z wymogiem, niezgodność uznaje się za pojedynczą niezgodność. Do celów obliczania zmniejszeń niezgodność uznaje się za część obszaru warunkowości objętego wymogiem.
2. W przypadku gdy w tym samym roku kalendarzowym wystąpiła więcej niż jedna stwierdzona jednorazowa nieumyślna niezgodność, procedurę ustalania zmniejszenia stosuje się indywidualnie do każdej niezgodności, a uzyskane wartości procentowe sumuje się. Całkowite zmniejszenie nie może jednak przekraczać:
 - a) 5 % całkowitej kwoty wynikającej z płatności i wsparcia, o których mowa w art. 83 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2021/2116, jeżeli żadna niezgodność nie ma poważnych konsekwencji dla osiągnięcia celu danej normy lub wymogu lub stanowi bezpośrednie ryzyko dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt lub
 - b) 10 % całkowitej kwoty wynikającej z płatności i wsparcia, o których mowa w art. 83 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2021/2116, jeżeli co najmniej jedna niezgodność ma poważne konsekwencje dla osiągnięcia celu danej normy lub wymogu lub stanowi bezpośrednie ryzyko dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.
3. Jeżeli w tym samym roku kalendarzowym wystąpiła więcej niż jedna stwierdzona powtarzająca się nieumyślna niezgodność, procedurę ustalania zmniejszenia stosuje się indywidualnie do każdej niezgodności, a wynikające z tego procentowe zmniejszenia sumuje się. Zmniejszenie nie może jednak przekraczać 20 % całkowitej kwoty wynikającej z płatności i wsparcia, o których mowa w art. 83 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2021/2116.
4. W przypadku gdy w tym samym roku kalendarzowym wystąpiła więcej niż jedna stwierdzona umyślna niezgodność, procedurę ustalania zmniejszenia stosuje się indywidualnie do każdej niezgodności, a uzyskane wartości procentowe zmniejszeń sumuje się. Zmniejszenie nie może jednak przekraczać 100 % całkowitej kwoty wynikającej z płatności i wsparcia, o których mowa w art. 83 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2021/2116.
5. W przypadku gdy w tym samym roku kalendarzowym wystąpiło wiele przypadków nieumyślnej, powtarzającej się i umyślnej niezgodności, wynikające z tego wartości procentowe zmniejszeń, a w stosownych przypadkach po zastosowaniu ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu, sumuje się. Zmniejszenie nie może jednak przekraczać 100 % całkowitej kwoty wynikającej z płatności i wsparcia, o których mowa w art. 83 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2021/2116.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE*Artykuł 12***Przepisy przejściowe**

Na zasadzie odstępstwa od art. 104 ust. 1 akapit drugi lit. a) pkt (iv) rozporządzenia (UE) 2021/2116 kontrole zgodności z przepisami dotyczącymi warunkowości, o których mowa w art. 83 tego rozporządzenia, przeprowadza się na obszarach wspieranych na podstawie art. 28, 29 i 30 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 za pośrednictwem programów rozwoju obszarów wiejskich wdrażanych do 31 grudnia 2025 r. na podstawie tego rozporządzenia, jeżeli dany beneficjent otrzymuje płatności obszarowe również w ramach planu strategicznego WPR zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/2115.

Uznaje się, że kontrole warunkowości, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują kontrole zasady wzajemnej zgodności, o których mowa w art. 96 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, chyba że ujawnią one niezgodności z zasadami warunkowości. Jeżeli przepisy dotyczące warunkowości nie są przestrzegane, państwo członkowskie przeprowadza kontrole zgodnie z tym artykułem w odniesieniu do środków obszarowych w programach rozwoju obszarów wiejskich oraz, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, stosuje przepisy dotyczące stosowania kar administracyjnych i obliczania ich wysokości określone w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013.

*Artykuł 13***Uchylenie**

Rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2023 r.

Rozporządzenie to stosuje się jednak nadal do:

- a) wniosków o przyznanie pomocy w ramach płatności bezpośrednich złożonych przed 1 stycznia 2023 r.;
- b) wniosków o płatność złożonych w związku ze środkami wsparcia wdrażanymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;
- c) systemu kontroli i kar administracyjnych w odniesieniu do przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności.

*Artykuł 14***Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 maja 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
